

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1123/2013

ze dne 8. listopadu 2013

o stanovení nároků na mezinárodní kredity podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES⁽¹⁾, a zejména na čl. 11a odst. 8 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Protokol k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu (Kjótský protokol) zavádí dva mechanismy pro vytvoření mezinárodních kreditů, které mohou smluvní strany použít ke kompenzaci emisí. Mechanismus společného provádění stanoví tvorbu jednotek snížení emisí (ERU), zatímco mechanismus čistého rozvoje stanoví tvorbu jednotek ověřeného snížení emisí (CER).
- (2) Národní alokační plány členských států přijaté podle článku 9 směrnice 2003/87/ES stanoví, že za období 2008–2012 mohou provozovatelé využít určitý počet jednotek CER a ERU, aby splnili své závazky ohledně vyřazení povolenek, jak je uvedeno v článku 12 směrnice 2003/87/ES.
- (3) Článek 11a směrnice 2003/87/ES stanoví další používání CER a ERU vydaných podle Kjótského protokolu v rámci systému pro obchodování s emisemi podle směrnice 2003/87/ES v období od roku 2013 do roku 2020 a obsahuje ustanovení týkající se povolené výše použití, která provozovatelům a provozovatelům letadel umožňuje, aby splnili své povinnosti vyřadit povolenky podle článku 12 směrnice 2003/87/ES. Ustanovení čl. 11a odst. 8 uvádí konkrétní minimální nároky, vyjádřené v procentech využívání mezinárodních kreditů provozovateli a provozovateli letadel v období 2008–2020, a předpokládá opatření ke stanovení přesných procentních limitů.
- (4) Směrnice 2003/87/ES stanoví propojení mechanismů na bázi projektů obsažených v Kjótském protokolu se systémem obchodování s emisemi za účelem zvýšení nákladové efektivity při dosahování snížení celosvětových emisí skleníkových plynů. S ohledem na počet povolenek na období 2013–2020 vydaných podle čl. 13 odst. 2 druhého pododstavce směrnice 2003/87/ES by nároky na použití mezinárodních kreditů měly být

stanoveny v minimálních výších uvedených v čl. 11a odst. 8 prvním a třetím pododstavci. V důsledku toho bude celkové omezení pro využití mezinárodních kreditů stanovené v čl. 11a odst. 8 pátém pododstavci směrnice 2003/87/ES dodrženo a druhý pododstavec a druhá věta čl. 11a odst. 8 čtvrtého pododstavce směrnice 2003/87/ES se zde nepoužijí. Veškeré zbývající nároky provozovatelů letadel z roku 2012 zůstanou zachovány v souladu s čl. 11a odst. 2, 3 a 4 směrnice 2003/87/ES.

- (5) Provozovatelé stacionárních zařízení po rozsáhlém rozšíření kapacity podle článku 20 rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁽²⁾, by měli mít nárok, aby se s nimi zacházelo buď jako se stávajícími provozovateli, nebo novými účastníky.
- (6) Ustanovení článků 58 až 61 nařízení Komise (EU) č. 389/2013 ze dne 2. května 2013 o vytvoření registru Unie podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES a č. 406/2009/ES a o zrušení nařízení Komise (EU) č. 920/2010 a č. 1193/2011⁽³⁾ uvádějí podrobnosti praktického provedení omezení nároků zde uvedených.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro změnu klimatu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Každý provozovatel stacionárního zařízení, který obdržel bezplatné povolenky nebo nárok na použití mezinárodních kreditů na období 2008–2012, je v období 2008–2020 oprávněn použít mezinárodní kredity až do výše, která mu byla povolena v období 2008–2012, nebo do maximální výše 11 % svého přidělu v období 2008–2012, podle toho, která hodnota je vyšší.
2. Každý provozovatel stacionárního zařízení, který neobdržel bezplatné povolenky ani právo na použití mezinárodních kreditů v období 2008–2012, a odchýlně od odstavce 1, každý

⁽¹⁾ Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Úř. věst. L 130, 17.5.2011, s. 1–45.

⁽³⁾ Úř. věst. L 122, 3.5.2013, s. 1.

provozovatel stacionárního zařízení ve smyslu čl. 3 písm. h) prvních dvou odrážek směrnice 2003/87/ES je v období 2008–2020 oprávněn použít mezinárodní kredity až do maximální výše 4,5 % svých ověřených emisí v období 2013–2020.

3. Každý provozovatel stacionárního zařízení po rozsáhlém rozšíření kapacity podle článku 20 rozhodnutí 2011/278/EU je v období 2008–2020 oprávněn použít mezinárodní kredity až do výše, která mu byla povolena na období 2008–2012, nebo do výše, která odpovídá maximálně 11 % jeho přidělu v období 2008–2012, nebo až do maximální výše 4,5 % jeho ověřených emisí v období 2013–2020, podle toho, která hodnota je vyšší.

4. Každý provozovatel stacionárního zařízení, který obdržel bezplatné povolenky v období 2008–2012 a který vykonává činnosti neuvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009⁽¹⁾, ale uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES⁽²⁾, je oprávněn použít mezinárodní kredity až do výše, která mu byla povolena na období 2008–2012, nebo do výše, která odpovídá maximálně 11 % jeho přidělu v období 2008–2012, nebo až do maximální výše 4,5 % jeho ověřených emisí v období 2013–2020, podle toho, která hodnota je vyšší.

5. Každý provozovatel letadel je oprávněn použít mezinárodní kredity až do maximální výše 1,5 % svých ověřených

emisí v období 2013–2020, aniž jsou dotčeny veškeré zbývající nároky z roku 2012.

Článek 2

1. Členské státy vypočítají a zveřejní nároky na mezinárodní kredity pro všechny své provozovatele v souladu s čl. 1 odst. 1 a uvědomí Komisi v souladu s článkem 59 nařízení (EU) č. 389/2013 jeden měsíc po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

2. Pro všechny provozovatele uvedené v čl. 1 odst. 2 a provozovatele letadel uvedené v čl. 1 odst. 5 se nárok na mezinárodní kredity vypočítá na základě ověřených emisí, jež se každoročně aktualizují. Pro provozovatele uvedené v čl. 1 odst. 3 a 4 se aktualizovaný nárok na mezinárodní kredity vypočítá podle vyšší hodnoty nároku vypočteného v čl. 1 odst. 1 nebo ve výši 4,5 % ověřených emisí na období 2013–2020. Jakmile jsou ověřené emise schváleny, členské státy uvědomí Komisi o změnách nároků na mezinárodní kredity v souladu s článkem 59 nařízení EU č. 389/2013.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. listopadu 2013.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 109.

⁽²⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 63.